

Hugo oli terhakka vehnäterrieri, jonka häntä sojotti aina kohti taivasta. Sillä oli kolme hyvää lenkkikaveria: suomenpystykorva Pimu, kiinanharjakoira Hirmu ja labradorinnoutaja Vilma. Hugon emäntä Johanna vei usein koko nelikon koirapuistoon, sillä Pimun, Hirmun ja Vilman omistajat menivät päivisin töihin. Johanna ei mennyt, sillä hän maalasi kotona kauniita postikortteja.

– Ei näiden myynnillä rikkaaksi tule, mutta saamme sinulle nappulat ja minulle puuroa. Mitäs me kaksi muuta tarvitsisimme, Johanna sanoi aina, kun sai kortin valmiiksi.

Sitten Johanna rapsutti Hugoa korvien takaa ja siitä Hugo piti. Johanna oli mukava emäntä ja Hugo nautti siitä, että sai maata työpöydän alla ja kuunnella kynän iloista rahinaa.

